

НАШЕ ЖИТТЯ

ОРГАН СОЮЗУ

УКРАЇНОК

АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL ORGAN
OF THE
UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК I Ч. 3 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., БЕРЕЗЕНЬ, 1944

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., MARCH 1944 VOL. I № 3

Уляна Кравченко

ПАМ'ЯТІ Т. ШЕВЧЕНКА

Не згасне — у кого горить душа,
Не вяне — в кого розвіється в цвіт;
Хто почуванням весь пригорне світ:
Недолі всі, бажання всі людства,
Захопленням всі розпалить серця.
У всіх серцях повік живе — триває,
Для люду свого світоцем палає.

Лист від Сина

“Дорога Мамо! Було мені краще, коли я був на вправах в краю, в кемпі, бо тоді міг я писати до Тебе по українськи. Тепер за морем, не дозволили нам писати іншою мовою крім англійської. Та це для мене було надто прикре, і я просив старшин, щоб дозволили мені писати домів по українськи. Як бачиш, мені цей дозвіл дали, і з цього я дуже, дуже щасливий. Тепер, як пишу до Тебе по українськи, то видається мені, що я дома і говорю з Тобою. Ти теж пиши до мене по українськи, бо як читаю такий Твій лист — то наче чую Твій голос та бачу перед собою Твоє лице”

“Колись, поки я ще пішов до неї — я нераз дорікав Тобі за це, що ходиш до організації, що жертвуєш час на суспільну працю. Який я був нерозумний, що я цієї праці не цинив! Який я був нерозумний, що не цинив цього, що Тобі давав Союз Українок. Тепер — аж тепер бачу, що своє гніздо найдорожче, а матірня мова, ця, якої Ти мене навчила — найцінніша за все”

“Працюй Мамо якнайбільше для свого народу, бо знаю, скільки Україна потребує, й буде потребувати робітників і робітниць!”

Цілую Твої добрі руки, Твій син Павло”.

Десь з австралійської джунглі чи від воріт поневоленої Європи прийшов цей лист, писаний українською мовою від хлопця який України не бачив на очі. Писаний американським моряком, у якого любов для мови батьків така велика та відважна, що наказує йому вдаватися до влади та просити про уступок, про виняток з правила строгої військової цензури лиш на це, щоб написати до мами лист по українськи.

І люде ці, ці старшини при владі, зрозуміли, що таке прохання молодого хлопця — це не злочин, ні зухвалість. Це не доказ невірності, чи легковаження американської мови. Навпаки — вказівка, які великі цінності виніс цей хлопець з дому, де гомоніла мова, привезена з далекої, української землі. Чим мусіла бути у цьому домі мати, коли її дитині так дуже залежить на тому, щоб писати до неї її мовою, щоб усе, чого вчила його, зберегти наче святощі, так точно, та звуком цієї мови, яка вийшла з матірних уст.

І дозвіл влади прийшов. Бо хлопець, який цинить усе, що виніс з рідної хати, та так дуже цим усім дорожиться — напевно не заважається боронити усіма силами землі, на якій могло вільно держатися родинне гніздо, що привязало його до себе такими сильними, нерозривними нитками почувань та духа.

Прийшов дозвіл, і суворий, підзорливий цензор, всупереч законови, прибав свою печать на українських стрічках листа, що його американських моряк шле черіз океан рідній мамі.

Ми гордимось Мамою, що виховала цього сина. Тимбільше, що вона наша рідна: вона членка Союзу Українок Америки.

Було колись добре жити
На тій Україні
А згадаймо! Може серце
Хоч трохи спочине.

І на обновленій землі
Врага не буде супостата,
А буде син і буде мати
І будуть люде на землі.

Тарас Шевченко.

3 Нашої Культурної Хроніки

Олександр Архипенко, українсько-американський мистецький різбар, якого слава та вплив на сучасне мистецтво сягає у кожну закутину культурного світу — мав свою виставку в Нью Йорку, 50-ту на протязі свого життя. Мистецтво Архипенка — це безупинне шукання нових шляхів для своєї геніяльної творчості, тому воно більше цікавить та впливає на мистецький світ, чим тішить популярністю звичайних глядачів. У книзі гостей-відвідувачів вистави, безліч професійних мистців та — заблуканих декілька наших прізвищ: один чи два священників, кількох воєнків та жінок з молодого покоління. У збірці друкованих праць про Архипенка, долучених до виставки, видніється монографія про Архипенка, написана Миколою Голубцем та друга, видана “Нашим Словом” — обі на українській мові.

Книжковий та видавничий рух між нашою еміграцією записався у зимових місяцях появою англійського перекладу історичної повісти Івана Франка “Захар Беркут”, який зладила Теодозія Борецька з Нью Гейвен, Конн., та видала власним коштом. Захар Беркут — це перлина української літератури, тому переклад її,

до цього виданий з ініціативи та прошевим вкладом приватної людини — заслугує на це, щоб найшовся у кожній українській хаті. Це побажання треба теж додати до появи двох брошурок, виданих у Канаді, яких автором є О. Івах: “Ключ до мови” та “Щоб Вас люди любили”. Остання — це популярний poradnik, як здобувати приязнь між людьми. — О. М. Кочан в Джоліет, Ілл., видав поштової листівки з відбиткою одного з першої серії поштових значків, виданих українською народньою республікою в 1918 році. Культурне та похвальне вшанування двайцятьп'ятиліття проголошення Української Держави!

Наше музичне життя оживило приїзд до Нью Йорку, на концерт УНСоюзу, Любки Колесни, світової слави української піаністки. До опери в Дітроїті заангажовано молоду українську співачку Ірину Бойко.

Нова українська звукова фільма появилася у Канаді заходом ОО. Василян. Фільма в категорії т. зв. “нов ріл”, представляє п'ятидесятиліття праці українських переселенців у Канаді — від піонерських часів до наших днів. Фільма роблена під зарядом канад. держ. студії “Нешенел Филм Борд”.

ЖЕРТВИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД СУА

чП. Юлія Яремова 25 дол.

З похорону пок. Дмитра Мицака 10 дол. збірка.

Сестрицтво 11 відділ Провінція 6 дол.

Членки 42 від. СУА 5.50 дол.

По 5 дол.: о. Василь Маньовський, п-ні: Т. Явна, Тетяна Мельничук, Ева Хомів, А. Латишевська, Анна Захарко, Марія Фоліс Петренко, Софія Задорецька, К. Дроздик.

По 3.50 дол.: п. Йосиф Приймак, п. Софія Кофіла.

По 3.00 дол.: п. Стефан Слободян, п-ні Е. Корпало.

По 2.00 дол.: п-ні: Анна Чорній, Павлина Будзол, Евгенія Задорожна, Марія Лабяк, Розалія Мандзік.

По 1 дол.: п-ні: Марія Буцяк, Іванна Захарків, Марія Крисовата, Софія Миць, Анна Дусаченко, Наталія Камфоніж, Анна Каськів, п-ве Антін Хімяк, Пе-

тро Дутко.

Відділ 36 СУА Шикаго, збірка: по 1 дол.: Стефанія Тарандій, Павлина Балук, Варвара Кіт, Марія Огніста, Марія Шермердяк, Анастасія Саган, Ольга Кропняк, Анна Мельник, Анна Грицук, Анна Демко, Анна Брудний. Дрібними датками 6 дол. Разом 17 доларів.

Відділ 41 СУА Філадельфія збірка по 1 дол.: пані: О. Штогрин, Е. Слолодян, М. Чотик, А. Рій, С. Стрижак, Е. Рій, Т. Костик, А. Сивуляк, К. Пилипів, М. Лабяк, Е. Скрипник, А. Дубас, К. Чемерис, Р. Кіс, Н. Штогрин. Дрібними датками 2.50 дол. Разом 17.50 доларів.

Всім жертводавцям складає сердечну подяку

Централа СУА.

Справлення помилки: В другому числі Н. Ж. в списі жертв на пресовий Фонд СУА було подано Марія Тимочко. Має бути: Анна Тимочко 2 дол.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Всі статті й дописи посилати до редакторки.

Оголошення, передплати посилати до Централі, 866 N. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів рока 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Official Organ of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. — Published on the first of every month. 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Editor Mrs. Claudia Olesnicky, 151 East 81st St., New York City.

Send all articles and news items to the editor.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Office, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

Джерело Надії у Безнадійні Дні

Скільки великих і славних людей не видав зі себе у давнину український народ, та скільки не було б їх у майбутньому — у нікого нема й не буде сили притьмити собою величі **Тараса Шевченка**. Вплив натхненого слова поета на сучасне йому та грядучі покоління українського народу такий великий, що його можна прирівняти хіба до сили Пислаництва, з яким посилав Господь своїх пророків та предтеч, що заповідали прихід на землю Божого Сина.

І саме з такою прямо релігійною силою відчуває український народ на своїй душі післаництво Шевченкового віршованого слова, якого й назвав своїм національним Пророком. Вчені, які холодно, по науковому розсліджують Шевченкові вірші кажуть, що вони звичайні по словам та й форми їх невибагливі. Але звичайність і простота у них такі як у словах Євангелія, де ідея — Правда Божа сама по собі має таку силу промовляти до душі, що слово — це обгортка потрібна лиш для цього, щоб захопив її людський ум. І тому підібрана вона так, щоб найти дорогу до кожного: великого і малого, знатного і скромного, освіченого і темного.

Та що це за Ідея, яку відкрив українському народові Шевченко, а вона мала й має таку велику силу впливати на мільйони людей? Що це за Правда, що хоч об'явлена у скромній формі вірша та мовою простолюддя — доконала чуда на народі? Що отворида йому невидючі очі, розбудила пориви та бажання, приспані віками ярма та неволі?

Ця Правда — це основний закон життя і щастя на цьому світі: що людина та народ з нього вийшли — мають жити вільними. А місце, де родилися вони, де жили й працювали її предки, де живуть і працюють люди одної, матірної мови та спільних культурних надбань — це **“своя хата, своя правда і сила і воля!”** Для них вартує жити, а як треба — вмирати.

Але не кожний народ має великих людей, якіб цю правду збагнули і відкрили йому ясно і переконливо. Є народи, які за фалшиві ідеї і неправдиві кличі, ллють потоки крові та нищать надбаня цілих поколінь. Се у висліді — з одної неволі переходять у другу та ще більше віддаляються від великої правди про свободу одиниці і народу. Диктатори — ці шалені одиниці, що у наші часи опанували цілі народи та ведуть їх до руїни, казали вірити їм у це, що людина, це не вільник держави. Що вона має замкнути уста, здусити, забити свободну думку, щоб невимкнулася поза межі цього, в що приказують їй вірити та чому покланятись. Людина, одиниця, народ — не лиш знаряддя яке має служити на це, щоб ним підбивати чужі простори, уярмлювати чужі народи, перевертати світ щоб існував він таким, яким шалені уми, а не вільний, свободний людський дух, хотілиб його бачити. Не таким, щоб приніс щастя кожній людині, щоб давав свободу душі та сумлінню.

Шевченко голосив своїм натхненим, пророчим словом, що лиш там людина є щасливою, де панує істинна суцтва правда та воля для цілого народу. Людину, одиницю, ставив на почесному місці змальовуючи красу почувань зворушень та стремління, яких джерелом є людська душа. Народ у Нього — це свободний збір вільних людей що над усе люблять матірну землю та хочуть працювати для неї та добра цілого людства.

Американський народ теж має свого національного пророка, якого ідеї дуже близькі та схожі на ідеї Шевченка. Це Абрагам Лінколн, чоловік який євангельською простотою слова збагнув цілу правду про це, якого має бути влада над людьми, щоб вони жили та працювали у щасті. Це влада **“вибрана спосеред народу, народом і для народу”** Влада така близька цим понят-

ДАР КРОВИ ДЛЯ АЧХРЕСТА

Через цілий березень, аж по наші Великодні Свята, по усіх громадах, де знаходяться Централі для акції Дару Крови, наші люди спішити-муть, щоб дарувати пайнт своєї крові, яка вратає від нехитної смерти одно людське життя. Це загрожене життя, яке буде вратоване — це може бути хтось з наших найближчих, наш син, чоловік, брат чи друг. А колиб і нікого з цих ми не мали у воєнній службі, то наш дар всежтаки є лиш відплатою — і то дуже малою — за жертви і терпіння людей, що наражають своє життя за нашу свободу та щастя.

Багато людей здержується від дарування крові з побоювань, що цим пошкодять своєму здоров'ю. Інші не спішаться її дарувати не здаючи собі гаразд оправи з цього скільки допомоглиб виконанням цього гуманного обов'язку, а шкодять його занедбанням. Тому подаємо декілька інформацій в надії, що вони причиняться до більшого успіху акції Дару Крови серед нашого жіноцтва і цілого громадянства.

Чи позбуття пайнта крові може бути небезпечним для здоров'я?

Рішуче ні. Кожна пересічно здорова людина між 21-60 роком життя може дати пайнту своєї крові, без найменшого сліду на здоров'ю. У Червоному Хресті точно екзамінують серце, тиснення крові і відторність на анемію кожного, хто хоче дарувати кров, і навіть така причина, як простуда на протязі останніх двох тижнів, є перешкодою для віддання крові: охочому кажуть вертати домів та зголоситися пізніше.

Чи відчувається часове ослаблення після віддання крові?

По найбільшій часті — ні. Деколи ледви помітно, що проходить по годині-двох. По фабриках робітники дарують кров перериваючи працю на пів години, після чого назад до неї вертають і продовжують до кінця дня з цілком нормальним вислідом. Є багато людей пересічного здоров'я і сили, які у одному році давали п'ять, або й шість пайнтів крові для АЧХреста.

Чи воно болить і денервує?

Ніякого болу не відчувається. Кров беруть з грубої жили у рамени, а ціле місце є тоді знечулене. Даруючий немає ніякої причини хвилюватися — люди приходять і виходять, як на товариські зібрання.

Чого треба перестерігати перед відданням крові?

Даруючий може поводитися цілком свободно, ходити, працювати, спати і т. п. лиш здержатися від їди чотири години перед цим, нім вийде до станиці АЧХреста, щоб дарувати кров. Тому, що після дарування дошкулює голод — по осередках Дару Крови частують людей кавою, зупою, чи чим іншим.

Що це є “пязма крові”, та який з неї хосен?

Пайнт крові, який ми щойно дарували, іде до лябораторії, де з нього усувають ці частини, через які вона моглаб бути ужита лиш для хорого, що має такий сам “тип” крові, як цей, що її дарував. Решту допроваджується хемічною дорогою до виду порошку, який може держатися і заховати силу десятих літ. Цей порошок — це “пязма крові”, і вистане змішати її зі стерилізованою водою, щоб дістати з неї життєдайну річовину, яку впроскується у жилу конаючої людини.

Яку зміну викликає така кров у організмі раненого чи недужого?

Таку, яка є між життям, а смертю.

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ РЕДАКТОРКИ

Фреда Керчвей прийшла 25 років тому працювати в офісі редакції старого тижневика Нейшен в Нью Йорку, а поступенно ставала співробітницею, редакторкою, а тепер вже є головною редакторкою й виставителькою журналу.

На її честь уладжено 2 лютого обід в готелі Коммодор в Нью Йорку, на яким було 1,300 гостей.

Ніякий чоловік не є аж так добрий, щоб міг володіти над другими, без цьогож згоди.

Лінколн.

тям про людську свободу, як Шевченко зашептів у український народ.

І ця обставина навіть у сьогоднішні тяжкі та похмурні дні, дає нам багато надій на кращу долю українського народу. Дозволяє вдержати віру що Шевченкове слово, хоч нерідко викривлюване та фалшоване ворогами, не дасть приспати у душі українського народу цього бажання волі, правди та справедливості у світі, які теж американському народові дали силу перебути лихоліття та збудувати вільну державу вільних людей.

Клявдія Олесницька.

Вісти з Централі

Воєнний Фонд Червоного Хреста: За місяць березень, має бути зібрано в Америці 200 мільонів доларів для Воєнного Фонду Червоного Хреста. — Кожна з нас повинна жертвувати більше як коли небудь дотепер. Членки СУА. які до цього часу не брали активної участі в праці для А.Ч.Х. повинні це зробити тепер.

Відділи СУА які працюють для А.Ч.Х. чи збирають жертви, мають повідомити Український Конгресовий Комітет про вислід. Можна залучити посвідки теж на те що вже зробили від початку війни.

Наше Життя: Поодинокі числа "Нашого Життя" які висилаємо до відділів є на продаж. Одно число є для вжитку відділу. Отже, коли наприклад ваш відділ дістав 11 чисел то за 10 чисел треба прислати гроші до Централі. Передплатниці дістають свої числа окремо. Є відділи що за перші й другі числа які Централія вислала, прислали вже належитість. Деякі пишуть що всіх чисел не могли продати й хочуть знати що мають з ними зробити. Подаємо до відома, що перші й другі числа Н. Ж. які до тепер не були продані, відділи мають вжити для нових передплатниць то значить що нова передплатниця з березня має дістати від відділу по одному примірникови 1 і 2 числа. Третє число дістане вже з Централі. Посилаючи нову передплату просимо зазначити чи вона має від вас ті 2 числа Н. Ж.

Однак третє число з березня і всі інші числа опісля, які прийдуть до відділу треба вже усі розпродати й гроші вислати, або як непродані відіслати їх назад до Централі.

Передплати Нашого Життя: За два місяці існування Наше Життя дістало 600 передплат. Початок досить добрий, але не такий як можна числити на нашу організацію. В кожному числі подаємо число передплатниць відділів. Це вкаже вам найкраще, що є ще відділи які не постаралися приєднати читачок своєї власної газети. Тим урядникам що докладають усіх старань у приєднуванні передплатниць, Централія складає сердечну подяку.

Річна вкладка. Найдалше до 30 травня (мая), річна вкладка і фонд організаційний мають бути заплачені кожним відділом. Просимо не відкладати. Фінансовий звіт буде поданий окремих обіжником в червні ц. р.

Чи ваш відділ замовив вже більше примірників Ювілейної Книжка? Знижена ціна 1 дол. дає можливість кожній членці бути власницею цієї гарної книжки. Замовляйте для себе, а як вже маєте, то купіть її для своєї знайомої, особливо коли вона не є членкою Союзу Українок Америки. Хай це буде ваша заслуга, як вона прочитавши книжку впишеться до вашої організації.

20 років: В травні 1945 року Союз Українок Америки буде обходити 20-ліття свого існування. Як саме буде виглядати цей ювілей залежати-ме у великій мірі від обставин. Але одно знаємо певно що 20-ліття нашої організації має виказати найбільший зріст у членстві найбільшу видатність у праці. Що робить ваш відділ для того щоб стати на першому місці? Чи маєте, чи приєднуєте нових членок, чи сповняєте ваші зобов'язання до Централі, чи маєте найбільше читачок Нашого Життя, чи кожна ваша членка має Ювілейну Книжку? Як буде виглядати звіт ташого відділу на ювілейній конвенції? А далше, чи купуєте Воєнні Бонди, працюєте в А. Ч. Х., чи маєте таких членок що дали кров для А. Ч. Х.? Союз Українок Америки це Ви, кожна членка, кожній відділ. Праця кожної членки важна, чи то вона провідниця чи рядовичка. Тому кожна членка має положити хоч одну цеголку до будови могутнього Союзу Укр. Америки.

Пишіть до Централі не тільки тоді коли у вашому відділі щось особливе робиться, але завжди давайте вістку про себе, про успіхи й невдачі, пишіть коли маєте якісь домагання, коли потрібно вам поради чи розради. Централія рада кожному листові.

Централія одержала від відділів:

ПЕРЕДПЛАТИ:			
Відділ	Нових Разом		
2 Честер, Па.	5	35 Озон Парк, Н. Й.	8
3 Нью Йорк Сіті	6	37 Детройт, Міш.	2
4 Нью Йорк Сіті	4	42 Філадельфія, Па.	7
5 Детройт, Міш.	3	43 Вайтстон, Н. Й.	1
16 Детройт, Міш.	6	45 Манчестер, Н. Г.	6
21 Бруклін, Н. Й.	11	48 Філадельфія, Па.	1
23 Детройт, Міш.	10	52 Філадельфія	1
24 Елізабет, Н. Дж.	11	53 Бруклін	10
26 Детройт, Міш.	5	54 Бріджпорт, Па.	8
29 Вуїсанет, Р. Ай.	7	59 Болтімер, Мд.	10
31 Детройт, Міш.	3		
		НА ПРЕСОВИЙ ФОНД	
		Відділ 2 Честер на 1943	\$10.00

ПРИДБАЛИ ПРИЯТЕЛІВ ДЛЯ "НАШОГО ЖИТТЯ" У КАНАДІ

ВПоважана Пані!

В 540 числі "Канад. Ранка" є згадка, що СУА започаткував видавання журналу. Цей почин незвичайно важний і потрібний не тільки для наших жінок, але для цілого нашого громадянства в Америці і Канаді. Посилаю передплату для моєї дружини Марії Андрушко, та зі щирим бажанням розвою цінного діла остаю зичливий Вашій праці.

Теодор Андрушко

Box 601 Fort France, Ont. Can.

Дорогі Сестри СУА Америки!

Прочитавши "Канад. Ранок" найшла щось, чим зраділа моя душа: Союз Укр. Америки почав видавати свій журнал "Наше Життя" Бажаю Вам щасливого успіху Сестри Українки та прошу, вишліть для мене часопис. Річну передплату вишлю, а може ще й більше наших жінок придбаю на читачок "Нашого Життя"

Хай Бог помагає Вам у праці!

Катерина Лукаш

Thorodd S. Ont., Canada.

Дорогі Пані!

Щастя Вам Боже у Вашій праці над освідомленням нашого жіноцтва. Колись наші народні працівниці з Краю слали нам свої теплі слова тут за море: "Нову Хату", "Жіночу Долю", а моя дорого сусідка Пані Блажкевичева — "Жіночий Голос" Я бережу ці журнали як правдивий український скарб. Нераз перечитую та роздумую над ними. А тепер бажаю стати передплатницею "Нашого Життя" та радію, що український жіночий часопис знова буде приходити у мою хату. З правдивою пошаною до Вас.

Анна Глінка,

121 Huron St., Toronto, Ont. Can.

Союр Українок Америки,

Хвальна Управо: —

З нагоди появи часопису "Наше Життя", самостійного органу Союзу Українок Америки, Централія Союзу Українок Канади у Вінніпегу витає і радіє Вашими успіхами, що Ви спромоглися на видавання своєї власної жіночої газети.

Розуміємо з якими труднощами мусіли Ви боротися не маючи своєї власної преси де могли були обговорювати справи організації, ширити її

ідеологію, та взагалі мостити дорогу до народної праці української жінки в Америці.

Ми як організація не відчували такого голоду тому, ро безпереривно могли користуватись жіночою сторінкою в "Українським Голосі"

Тож отримавши Ваше число, яке Ви були ласкаві прислати пересилаємо Вам при тій нагоді наші найщиріші побажання в тій праці і щоб "Наше Життя" ніколи не сходило зо свого посту, то є могло удержатися на поверхні життя і сповняти свою велику задачу. Нехай Бог помагає Вам у цій праці.

Окрему оцінку про "Наше Життя" ми подали до нашої жіночої сторінки. Цими самими словами піддержуємо його і тут що зміст "Нашого Життя" є повний і доцільно та уміло редагований.

Пересилаємо нашу подяку за оказове число, і залучуємо передплату на "Наше Життя" в сумі 2 дол.

Бажаємо Вам успіхів!

Остаємо з глибокою пошаною.

За езекутиву Союзу Українок Канади,

Наталія Л. Когуська.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З нагоди появи "Нашого Життя"

В день 1 січня, 1944, народився на землі Вашингтона, для услуг українського жіноцтва часопис — "Наше Життя" Прийшов він на світ серед дуже бурливих життєвих хвиль, серед страшної світової заєрухи, серед подій в яких рішались-ме доля нашого поневоленого народу на його обрабленій землі.

Поява нашого часопису викликала в нашому жіноцтві бадьорість й гордість — новий порив до праці нове бажання жертвенности. Свідома жінка вірить, що нацє жіноцтво вповні розуміє своє завдання в сучаснім житті, а часопис "Наше Життя" поведе його певним шляхом, умілим проводом. Видатність народньої праці серед українського жіноцтва залежить у великій мірі від Нашого Життя. Честь Головнім Управі Союзу Українок Америки за наш часопис — "Наше Життя", бо "пора це велика є"

Ева Кобзар.

Відділ 6 Рочестер, Н. Й. на 1943	15.00	Відділ 59 Болтімер збірна	13.75
Відділ 16 Детройт 1944	5.00	Відділ 59 Болтімер 1943	10.00
Відділ 16 Детройт 1944 орг. фонд	5.00		
Відділ 23 Детройт з коляди	62.00	РІЧНА ВКЛАДКА:	
Відділ 23 Детройт на 1944	10.00	Від. 15 Честер, На., за 1942 і 43	\$20.00
Відділ 26 Детройт збірна	38.00	Відділ 16 Детройт 1944	10.00
Відділ 36 Шінаго збірна	17.00	Відділ 16 Детройт вкладка 1944	10.00
Відділ 36 Шінаго на 1943	25.00	Від. 43 Вайтстон за 1944	10.00
Відділ 37 Детройт на 1944	10.00	Від. 45 Манчестер за 1944	10.00
Відділ 41 Філадельфія збірна	17.50	Від. 54 Бріджпорт, Па. за 1944	10.00
Відділ 42 Філадельфія збірна	10.50		
Відділ 42 Філадельфія з коляди	50.00	ЮВІЛЕЙНА КНИЖКА:	
Відділ 45 Манчестер 1943	10.00	Відділ 21 Бруклін, Н. Й. — 5	
Відділ 48 Філадельфія з коляди	10.00		

Централія СУА.

UKRAINIANS PLAY HOST TO AMERICANS

By Anne Yarr

Sunday, February 13 was "Ukrainian Day" to over one hundred members and friends of the International Institute who visited the Ukrainian Community along Franklin street in Philadelphia.

The program included a tour to the Ukrainian Catholic Cathedral, and other nearby Ukrainian establishments and concluded with a varied program of songs, dances, a forum and luncheon at the Ukrainian Hall.

Tour

At the Cathedral Rev. Dr. Basil Feddish explained the rituals, ecclesiastical objects and customs of the Ukrainians. He proved highly interesting and answered all questions with a pinch of humor. Next in line was a visit to the national headquarters of the Ukrainian National Women's League of America, where Ukrainian embroidery, costumes, woodwork, knick-knacks and folk-craft were on display. Here the guests were obviously fascinated by the fine folk art of the Ukrainians. Guides pointed out the Ukrainian Orphanage, Ukrainian Old People's Home, the Ukrainian Catholic Bishop's Office, home of the Ukrainian newspaper "America" and "The Way," the Ukrainian Orphanage Book Store, the Ukrainian Library, the Ukrainian War Bond Office and the Ukrainian National Home.

Concert

At the Ukrainian National Home our American guests were joined by 200 Ukrainians to hear and see a fine program of songs and dances. The Ukrainian Catholic Cathedral Choir rendered a few of the many beautiful Ukrainian songs. Director Prof. Stephen Marusevich explained the meaning of each song. The audience was then given a treat de luxe when the tots from the Ukrainian Orphanage presented ten different folk-dances. Rounds of applause from the thrilled assembly reciprocated the surprising dancers for their performances. The kiddies followed their folk dancing with some delightful Colonial American ballroom dances in elaborately-garbed "George Washington" costumes. It is a tribute to the Sisters of the Orphanage.

Forum

After this program of songs and dances Mrs. Vladimir Lototsky, who was chiefly instrumental in arranging this entire affair introduced Major Michael Darmoprav, the re-elected president of the Ukrainian Club, who acted as chairman of the forum. Dr. Walter Gallan told the attentive audience that the post-

war plans and hopes of the Ukrainians everywhere is to see the establishment of a truly free and totally independent Ukrainian National Republic. He read the resolutions adopted by the Second Ukrainian Congress which assembled in Philadelphia on January 22-23. Mr. Alexander Yaremko cited some facts and statistics on Ukrainians and their organized life in Philadelphia. Prof. Wells of Bryn Mawr College and Miss Marian Lantz, Executive Secretary of the International Institute, spoke a few words. The former thanked Dr. Gallan for the illuminating facts on Ukraine, a country, as he put it, "which was unknown to most of us a few years ago, but about

which today all of us read so much." Miss Karabegoli of the New York International Institute was among those present.

Eats

After the forum the guest remained to indulge in Ukrainian holubchi, pyrohy and krusleke with coffee, served by the Philadelphia Council of Soyuz Ukrainok. The eats, as well as the concert-forum, were free. The Ukrainian spirit of sincere hospitality and cordiality was vividly apparent throughout the day. The Ukrainians and Americans learned to know each other better and good-will was manifested everywhere.

Mrs. Helen Scheft (center) shows Mr. and Mrs. Alfred Kuhn treasures of the Ukraine at the Ukrainian National Women's League of America, 866 North 7th Street, Philadelphia, Pa., during a tour by members of the International Institute Post-War Planning Forum.

HERE'S HOW IT'S DONE

Is your town dull of late? Are your evenings boring and long? Well, what are you doing about it? Follow the example set by Natalia Kobrynska Society, Jr. Branch 52 of Ukrainian National Women's League of America, Inc., in Philadelphia.

This Junior Branch has done much toward furnishing enjoyment and recreation for its members. Here, at monthly meetings, our young ladies not only enjoy social contact with each other, but are also enlightened as to the job that they will be called on to do some day in our organization.

Membership is good and steadily increasing. Distance is no obstacle; in fact many of those living further out have induced a

friend to come along, thus promoting our membership. The group is a congenial one for everyone is either a friend, or a friend of a friend of yours.

What to do, presents no problem to the members of Branch 52. Dying eggs, making Ukrainian costumes and embroidering are all things that have met with great approval. Card parties and dances have not only provided funds for present undertakings, but also have helped build a stronger foundation.

Diversified activities, an increase in membership and funds has been proven to accomplish the desired end. Is it within your power? Certainly! Elect the best officers — and choose a logical course — and follow it!

Amelia Sywulak, sec'y.

THE GOLDENHAIR STAR OF SHEVCHENKO'S LIFE

(from Sources by Prof. Pavlo Zaycev)

In the year 1817, to Ivan Psiol, an official to the civilian Governor of Poltava, a daughter was born, who was named Glafira. Her parents died when she was only three years old, and the Psiol children were adopted by the Princes Repnin.

The Repnins together with the Psiol children had to retire from Poltava in 1834 to their estate in Yahotyn, because Czar Nicholas I removed Prince Repnin from the office of Governor of Poltava for his Ukrainian separatist leanings.

A very welcome guest appeared in the Yahotyn palace in the early 1840's. He was Taras Shevchenko, then already famous as a painter and poet. Young Princess Barbara Repnin was deeply in love with him, but Shevchenko immediately turned more of his attention to the Princess' foster-sister Glafira. Barbara suffered in her jealousy, but later loyally wrote in her autobiography about Glafira's superior qualities. She credited Glafira with beautiful golden hair, charm, intelligence and unusual artistic abilities as a painter. As to Shevchenko, Princess Repnin admits that Glafira was "the sun in his life."

Did Glafira return Shevchenko's feelings for her? Undoubtedly so, although in the palace's atmosphere filled with old world conventions she had to conceal her real feelings. This friendship of several months lasting ended with Shevchenko's departure in January 1844. Soon after this parting, in early 1846 Glafira was married to Count Peter Dunin Borkowsky, who left her a widow, dying of consumption a year later.

As a widow Glafira returned to the Repnin's household and there soon learned of Shevchenko's exile. All her letters to Shevchenko dating to that period, although restrained in tone, as behooved a widow at that time, nevertheless show much sympathy for her suffering and interest in his fate.

Writing to Shevchenko on the occasion of the New Year 1848, she has this to say: "What should I wish you for the coming New Year? God's blessing, suffering and tears to fill and freshen the emptiness of your life."

We may well guess that in mentioning a void in life and tears as a measure of relief, Glafira was probably depicting also her own, frustrated life.

Among Glafira's paintings perhaps the most valuable are two sketches which she made of Shevchenko's head in 1843. Experts declare them to be very accurate in portraying Shevchenko's characteristic nervous disposition.

C. O.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ДЕТРОИТ, МІШ.

Відділ 23 СУА

Членки 23 відділу СУА в Детроїті подбали щоб привитати "Наше Життя" та дати йому піддержку до дальшого існування. В тій ціллі членки Марія Кахній, Марія Слупецька, Ева Стаськів і підписана, пішли з колядою й заколядували 62 дол. на пресовий фонд СУА.

Ми знаємо що зачинаючи нове діло ми мусимо дивитись вперед і задалегідь подбати, щоб воно мало запевнену будучність.

Тепер маємо свою самостійну газету, якої ми так довго очікували, тож поможім їй бути самостійною в слові й на ділі незалежною від журби за існування.

Так думали наші членки, коли ішли колядувати. Помимо того що жінки працюють тепер більше як минулих років, вони радо віддали час щоб відвідати наших громадян.

Ми дякуємо усім сердечно за їх жертви, що радо нас приймали, та гратулювали нам що жіноцтво відважилося на так важне діло під теперішню пору.

Дай Боже щоб ширший загаль Українців оцінив нашу газету й пішов їй на зустріч.

Союз Українок Америки видаючи часопис для жіноцтва робить велику працю для Українців загалом, бо наш народ потребує нас усіх, чоловіків і жінок однаково. Союз Українок дбає щоб не було ні одної ділянки в громадському житті за яке не могла б взятися жінка поруч чоловіка, до одної мети прямуючи.

Наш відділ одержав від централі 20 чисел Нашого Життя, за що фиро дякуємо. Розпродали усі одного дня та ще люди питали.

Союзниці! Сестри до діла берімся,
"Нашим Життям" ми щиро займімся,
Ми за це подбаймо щоб він розростався,
До другого року щоденником стався.

Марія Ясінська,

голова 23 відділу СУА.

ДЕТРОИТ, МІШ.

В неділю 23-го січня б. р. заходом відділів 16, 23, та 37 Союзу Українок влаштовано одну активку "Свят Вечір на Україні". Хоч в нашій стороні міста це вже святкуються другий раз, бо минулого року ми мали те саме свято, то публіка і цим разом дописала, та свято вийшло незвичайно добре. Аматори під проводом панни

Анастасії Королишин вивязались зі своїх роль дуже добре, а присутним здавалось, що десь дома, на Україні обходились це свято.

Вечера, дідух, сіно на столі, хліб зі свічками еніп пшениці у кутку, наша прибрана по українськи, образи прикрашені вишивками ручниками, подушки вишивані, все те нагадувало нашого сільського господаря, прибраного по святочному, та викликало у присутних святочний настрій.

Діти в дідуху за орішками шукають, мама кладе 12 страв на столі, колядники приходять по черзі. Господарі, жінки, та діти. На салі тихо, та здається, що чути як у кожного бється серце у грудях. В тую хвилину кожний був думкою в своїх рідних українських сторонах, де виріс та провів свої молоді літа.

Дуже добре відколядували два хлопчики котрі прийшли зі святою вечерею до дідуся аж з другого села. Всі аматори взагалі представляли одну типічну українську родину, котра щасливо дожила святого вечора, щоб собі взаємно побажати та подякувати Всевишньому за його благодати.

В ролях виступали слідуючі особи: М. Тира, Б. Атаманець, М. Івасів, М. Шандак, П. Прокілович, А. Солоджа, С. Хомяк, М. Солоджа.

Біля виставки найбільше праці доложила панна А. Королишин, котра не жалувала труду та по цілоденній праці у фабриці виучила аматорів. Панні Королишин, як і всім аматорам наші відділи складають щирю подяку. Після вистави слідувала вечеря, котру приладили членки 23 відділу, за що їм рівнож наше щире українське спасибіг.

Свято отворила пані М. Ясінська голова 23 відділу котра дуже добре змалювала його ціль, та попросила Отця світника С. Побуцького щоб молитвою Царю Небесний поблагословив їду. Відтак пані Козаченко попросила до слова ще кілька осіб, а усі з них давали велике признання Союзови Українок що він один працює тут над цим, щоб заховувати народні святочні традиції.

Відтак слідувала спільно коляда та збірка, що принесла 87.75 дол., які призначено на українські жертви війни. Чистого доходу з Свят-Вечера було 60 дол., з чого 30 дол. призначено на нашу самостійну пресу, а 30 розділено на три відділи котрі уряджували це свято.

Ці самі три відділи вже по-

робили заходи щоб спільно відсвяткувати День Матері в другу неділю в маю.

М. Сена,
гол. 16 від.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Відділ 36 СУА в Шикаго, відбув свої річні збори 30 січня, ц. р.

Після звітів уряду — приступлено до вибору нового уряду, до якого ввійшли пані: — Пелагія Ганас, голова; Ксеня Ображик, місто голова; Марія Шемердяк, фінансова секр.; Анастасія Саган, рек. секр.; Анна Поботська, касієрка; Олена Кріль і Вікторія Ларсон, контроля.

На газету "Наше Життя" ухвалено 25 дол., вважаючи що часопис для організації є необхідний.

Після зборів була маленька вечеря, де поодинокі членки зложили 17 дол. на пресовий фонд СУА.

Належитьяс подякувати Головній Управі Союзу Українок що піддали усім відділам сили й охоти до праці. Уряд і членки 36 відділу бажають многих і благих літ.

Марія Шемердяк, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Відділ 41 СУА

Річні збори т-ва У. А. Горожанок відбулись 9 січня, 1944 р. Після полагодження біжучих справ наступив звіт урядничок і вибір уряду. Зборами проводила п. Анна Дубас.

П. О. Штогрин голова Відділу, подаючи перебіг праці за минулий рік, ствердила, що відділ виконав свої обовязки, о скільки можливо серед обставин якнайкраще. Брав повну участь у всіх загальногромадських виступах та був заступлений на всіх зборах Центрального Комітету, який під теперішню хвилю сповняє роль провідного тіла у нашій громаді.

У піддержці воєнних потреб, особливо Червоного Хреста т-во Горожанок стоїть на першому місці. Рівнож інші громадські установи, які звертались за підмогою, діставали щедри жертви.

Зо звітів секр. п. Т. Костик і скарб. п. А. Рій вийшло, що каса тіва поважно збільшилась; помимо великих видатків, жертв на ріжні цілі.

Вправді не всі членки т-ва брали активну участь у вищезгаданій праці, на перешкоді ставали приватні бизнеси, праця в воєнних заняттях, але всеж таки під вмільм проводом і при добрій волі і кооперації

хоч частини членок рік закінчено з гарним успіхом.

Коляда цьогорічна принесла 52 дол., які розділено Ч. Х. 32 дол., на Сиротинець 20 дол.

Вибір уряду забрав мало часу, бо членки вдоволені працею теперішнього проводу одобривли його через аклямацію на наступний рік.

Склад уряду на 1944 рік такий: Олена Штогрин голова; Тесі Костик секретарка; Ангела Рій скарбничка; А. Сивуляк заст. гол.; М. Лабяк заст. секр.; М. Чопик заст. скарб. Контроля: М. Насевич, К. Чемерис, Р. Кісь, Предст. до Ок. Ради: А. Дубас, А. Сивуляк, до Горожан Т. Костик. Для відвідання хорих: М. Чопик, К. Чемерис, А. Дубас, А. Рій.

Після зборів була гостина для членок, де обговорювано ріжні справи організаційні а між ними і нашу пресу. На зазив голови членки зложили свої жертви на пресовий фонд СУА в сумі 17.50 дол.

На зборах, які відбулись 30 лютого заряжено продаж бондів і продано їх на суму 700 доларів, а Відділ купив за 100 доларів, разом 800 доларів. Також ухвалено 25 доларів на піддержку праці Конгресового Комітету.

Членка Т-ва У. А. Горожанок.

Жіноча Громада в Нью Йорку готується до відновлення штуки "Проклята Доня", яку з великим успіхом grano колись у Нью Йорку і околиці. Головні ролі відіграють п. Катря Гуало, талановита артистка, знана з виступу у фільмі "Маруся" та п. Анастасія Сосницька, молодда сила, що вибивається у аматорських представленнях, граних в ньюйорській громаді. Також пп. Е. Угорчак, П. Авраменко та інші. Штуку відіграють 25 березня ц. р. у галі при церкві св. Юрія.

* * *

Справлення. У звіті з річних зборів Жіночої Помочи, відділ 3 в Нью Йорку, пропущено заступницю голови вибрану Анну Йосик, вибрану черіз аклямацію до виділу теж і у цьому році.

CONGRATULATIONS

Mr. and Mrs. Michael Sywulak of Philadelphia announced the engagement of their daughter Amelia to Mr. Joseph Bochey, Sunday February 27 at a party held in their home, 301 W. Berks Street.

Miss Sywulak is the Secretary of the Junior Branch 52 in Philadelphia.

БІЛЯ ХАТИ І КУХНІ

ВЕЛИКОПІСТНІ УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ

Картопля випечена з яйцями. Варимо картоплю в лущині, або зужитковуємо цю, що остала з обіду. Холодну краємо в платки і кладемо у ринці верстами пересипаючи звареними на твердо, покрайними яйцями, скроплюємо товщом засмаженим з цибулею. Зверху заливаємо шклянкою квасної сметани і печемо 20-30 минут.

Бараболіники зі сиром. Обібрану картоплю варити в малій кількості води, пімняти добре. Взяти фармерського сира половину стійки, що бараболі та розтерти добре, щоб не було грудок. Два жовтки, сімь, перець і пів ложки масла розітремо, додаючи піну з дзох білків. Це все вимішати зі сиром і бараболею, додати тертої булки, якщо за рідке, щоб виробити. Виробляти на пальцях грубі палянички, мачати у мучі і смажити на товщі. Подавати зо сметаною, або до ярини чи салати.

Лазанки з грибами. Готові склепові клюскі ("широкі" або "середні") поломити на куски. Зварити та тередляти зим-

ною водою. Гриби покряти дрібно та піддушити на вогні з пів ложкою товщу, одною цибулею та дрібною січеною зеленою петрушки. Посолити, поперчити та вимішати з лазанками. Додати 3-4 ложки квасної сметани і запекти 20 хвилю у печі.

Січеники з яєць. Чотири тверді яйця посікти дрібно, або змолоти на машинці. Додати одну суху булку, намочену в молоді і витиснену, одно сире яйце, присмаженої на товщі цибулі, соли, перцю. Вимішати усе добре, поділити на 5-6 куснів, виробити палянички на палець грубі, обсипати тертою булкою і мукою та обсмажити на товщі. Подавати до ярини, яринного сосу, салати.

Салата з оселедця. Очищений зі шкіри та остяків оселедець посікти на масу з куском білого хліба, половиною винного обібраного яблука і одною сирією цибулею. Додати перцю, оливи, дрібку оцту. Смарувати хліб на сендвічи, або подавати на листку зеленої салати перед обідом.

ПАЙКУВАННЯ НА БЕРЕЗЕНЬ

Цукор: значок ч. 30 з пайкової книжки 4 важний для купна 5 фунтів цукру до 31 березня.

Мясо, товщ (масло, сир і інші товщі, мясо і риби у бляшанці, конденсоване молоко) **брунатні значки У і Z** з книжки 3, важні до 20 березня. **Червоні значки А8, В8 і С8** з книжки 4 важні від 27 лютого до 20 мая. Що два тижні, числячи від 27 лютого, будуть важні наступні три значки, а кожний з них має вартість 10 поінтів.

Консервовані харчі: овочі і ярини у бляшанці і заморожені, мармеляди, джели і сушені овочі, супи і т. п.) **Зелені значки К, L і М** важні до 20 березня. **Сині значки А8, В8, С8, D8 і E8** з книжки 4 важні до 20 мая. Кожний з них має вартість 10 поінтів.

Олій на топливо: значки "піріод 3" важні до 13 березня. Значки "піріод 4" до 30 вересня.

Черевики: значок ч. 18 з книжки 1 і значок літаковий 1 з книжки 3 — кожний важний для закупна одної пари черевиків.

Зливки товщу: два мясні поинти дістається за відданий бучерови один фунт товщевого невжитку.

Як купувати після нових принципів? Почавши від 27 лютого ц. р. впроваджено нову систему у пайкуванні товарів. Перш за все — червоні і сині значки без огляду на це, яке

число мають на собі — вартують кожний по 10 поінтів. Друге — входять в обіг "токенс", червоні і сині, які служать до видавання решти з поінтів, і опісля мають бути дальше уживані так як поинти.

Таку систему впроваджено на це, щоб зменшити кількість значків, які купці кожного місяця мусіли числити та віддавати владі. У висліді цього передбачується велику ощадність у годинах праці, як також це, що пайкові книжечки послужать два рази довше, що теж заощадить властям багато праці, паперу і гроша.

Товарі "на поинти" купуємо так, як передше, зн. мусимо знати скільки річ, яку вибрали, коштує поинтів та відповідну їх кількість віддерти з книжки. Коли ми напр. купили мяса і товщу на 25 поінтів і дали три червоні значки по десять — купець видасть нам пять червоних "токенс", кожний вартости одного поинта. Коли слідуючим разом купувати-мемо товару на 15 поінтів — дамо один червоний значок і пять "токенс", які дістали передше.

Абрагам Лінколн чистив свої чоботи, коли знечева ввійшов у хату один чужодержавний дипломат і здивований запитав: "Якто, Пане Президент! Ви самі чистите свої чоботи?" — "Так" — відповів спокійно Лінколн. "А чийж Ви чистите?"

КУТОК ЗДОРОВЛЯ

ЖИЛЯКИ

Коли у жінки напухають жили на ногах, а згодом творяться на них видні під шкірою гужи — це знак, що на ногах побрилися жияки. Нелічені в час, жияки можуть розвинути до грізного запального стану, втворитися на верху шкіри болючими ранами, які роблять утяжливим ходження та працю, дошкулюючи жінці ще й фізичним болем. А що саме жінки головно на цю недугу податні і серед мійського жіноцтва більше на неї хоріє, — добре знати децо більше про це, як перед жияками хоронитися, чи розпізнавши їх зрауз лікуванням, чи відповідним способом життя запобігти дальшому розвоєви і терпінню.

Хороблива зміна жили джерелом недуги

Досліди лікарські виказують що недуга починається з розширення жили у якій залягає кров. Вона то тонка, то знова груба, а над нею шкіра тоншає і стає тендітна мов листок паперу. Це дуже некорисна обставина, бо така тоненька шкірка не ставить ніякого опору крові, що залягає в жилі: громадиться її у жилі щораз то більше, жила роздувається, аж врешті тріскає.

Але на щастя, до таких наслідків не все приходиться. Багато людей все життя має малі жияки, які не розвиваються більше і не дошкулюють бодем. Інакше, як жияки потягають за собою немилі наслідки — втворяються, або розростають у боляки. В одному і другому випадку треба негайної помічі лікаря, а якщо так трапилось, що такий стан захопивби жінку у місці звідкіля не може звернутися без проволочки по лікарську раду — треба на рану наложити чисту перевязку та положитися спокійно, держачи ногу вище.

Причини недуги

Вроджена слаба будова жил, яка до цього по найбільшій часті є родинною — це головна причина недуги. Жияки, як повчає медицина, переходять часто з покоління на покоління, отже у мами, дочки чи сина, між сестрами і т. д. Але ця обставина становить тільки податне підложе для недуги, значить сама її не викликає, лиш треба до цього ще чогось більше. Коли жінка з вродженого, слабою будовою жил виконує працю, біля якої мусить увесь час стояти — кров у жилах скоріше має нагоду залягатися, і творяться жияки. Тому вони так часто трапляються у жінок, які довгі роки працюють як продавчиці у skleпах,

по фабриках при стоячій роботі і т. п. Податним підложем для творення жияків є теж у жінок вагітність і роди. У найновіших часах, відколи наука хемії відкрила у нашій поживі вітаміни а лікарі нашли звязок, який має їх недостача на розвій ріжних недуг у людському організмі — творення жияків звязують з відживлюванням, вбогим на овочі та ярину.

Як лікувати жияки?

Популярним ліком на жияки ще й тут, в Америці, вважається гумові панчохи: Досить поглянути, як часто цей продукт є оголошуваний у часописах, на радіо чи деінде. Та його сила лічничка цілком на це не заслугоє. Гума, хоч плетена як сітка, всежтаки не пропускає поту й повітря, так як треба. До цього стискає тільки частину жил, а повище панчохи витворюється ще більший застої і нові жияки. Неопераційний спосіб полягає на впорскуванні до жили ріжних ліків, які засклеплюють рани в жилах, як теж випихають з них залеглу кров. Та всеж, найкорше та найбільш успішно усувають те пер жияки при помічі операцій, які при розвоє модерної хірургії полагоджуються з цєю недугою швидко і раз на все.

Забезпека перед недугою, навіть у випадках де податність на неї є родинна це перш за все ходження інша руханка ніж та здорова, багата у вітаміни пожива. Жінки та дівчата, які стоять багато при праці, нехай не занедбують щоденних, правильних проходів, хочби їх ноги не знають як допрошувалися спочинку.

ЛЮДСЬКИЙ УМ НЕ СТАРІЄТЬСЯ

Як нерозумно лякатися жінці старшого віку! Нові способи відживлювання, медицина та тигієна щоденного життя пересунули границю старости багато дальше у літа. А наука ствердила понад усякий сумнів що людський ум та дух теж даються зберігати молодими, то багато довше, чим тіло.

Роблено досліди над цим, з якою скорістю вчаться люди у ріжному віці, та яка у них умова сила запам'ятати це, що навчилися. У сорокових, пятьдесятих чи навіть вісімдесятих літах життя, люди мають таку саму здібність запам'ятати навчене, як її мали у молодому віці. Тільки треба їм тепер де-хто довшого часу на це, щоб нове знання утревалити в памяті. На примір: пятьдесятьлітній жінці треба вчитися три години, щоб вивчити на память поезію, яку її донька запам'ятає по двох годинах навчання. Але навченої поезії мама не забу-

(Продовження на Строні 8-ій)

Елі Сингмастер

ДРУЖБА

(З англійського переклала К. О.)

Перші тини західних гір поклалися на малу фарму, що лежала у їх підніжжя. Джеймсови здавалося деколи, що вони жнуть за ним дорогою, вділ. Ходив він сам по корови вже від шестого року життя, але ніколи не міг звикнути до кушів вільшини, окутаних вечірними тіннями, ні до вповнених чорним простором кутів загород. Навіть так близькі йому Мулі, Дейзі і Бес прибирали годі якісь велитенські та невидимі виміри. Страх у хлопця не часто бував аж так великим, щоб заставити його утікати. Але по правді, відваги набирив він доперва тоді, коли минув міст завислий над потоком, що йому земля маминого хазяйства завдячувала усю свою живність. Звідтіля він міг вже добре бачити світло у кухні, що призеркало кожного разу, як мати переходила попереду него; міг дослухатись, як дзвонили скіпці у маминих руках, коли втворювала браму до обістя.

Цього вечора Джеймс ні не бачив світла у кухні ні не чув звучного цокання маминих скіпців. Голосне "гей Мулі, ано Бес!" якими він у таких хвилях піддержував довіря до себе самого та привертав віру у доцільність уладжень вселенної — зависло вже було у нього на устах. Та там і вмерло не відставшись звуком на зовні.

Світло маминої лампи розплилося в осліплюючій луні. В одному менті мигнула у хлопця думка, що це пожежа нищить їх житло і він кинувся пророхом в перід голосячи з усієї сили: "Мамо, о, мамо!"

Та нагло задержався. Луна починалася не на хаті, але на дорозі; це не було зростаюче багряне полум'я, що ним огонь пожерає деревляні стіни та дах. Це ясніло кулисте, спокійне, біле світло, чи радше — два кулисті, білі та спокійні світла що освічували дорогу аж по міст. Джеймс мігби був тепер почислити кожний цвях у поручі, кожний сук у долівці мосту. У відблеску світла, що ясніло неймовірною силою огненних очей, він виразно бачив свої босі стопи, саме цього ж дня у перше звільнені з оков зимової обуви. Він бачив пишну, гладку масть коров'ячих кадовбів, що тихо сунули дорогою байдужі до цієї дивної зяви.

Джеймс так довго стояв оторопілий зі здивування, що корови за цей час успіли зробити півдороги до стайні. Аж тоді очунявся і як шалений пігнав за ними.

"Це один з них!" — кричав, роздвоєний між страхом а за-

хопленням.

Біля брами загороди він задержався без віддиху. Автомобілеві світла були тепер за його плечима. Він узрів світло у кухні і маму, що стояла на порозі хати в руці зі скіпцями — один у другому — держали ліхтарню у другій руці. На ступенях, лицем до неї, стояв стрункий, молодий чоловік та говорив приказуючим, нетерплячим голосом.

"Молодчар згадував мені про вас. Казав, що любите звірят та гарно біля них ходите. Робін мусить жити на фармі, як довго нас не буде дома. Я і не був би брав його зі собою, якби знав, що нам так скоро треба буде вибиратися. Ви не будете мати ніякого заходу з ним, а я добре заплачу"

Шелінгова поставила ліхтарню біля себе. Вона була пенсилвенська Німка і з трудом говорила по англійськи. Щоб додати собі відваги — оперла руку на двері.

"Я й не знаю, як добре вимовити його ім'я, колиб треба його покликати".

"Робін! Кличте його Боб, Бобі, як вам до вподоби!"

"Я не вмію по англійськи, щоб могла до нього зрозуміло говорити"

Молодий чоловік засміявся. "То говоріть до нього по німецьки!"

Шелінгова притакнула повільним "Вел" Два долари у тиждень буде дуже пожаданим додатком до її приходу. З нечєв'я її обличчя розяснилося. "Малий мій буде вмів з ним розмовляти!"

На цю згадку про себе, Джеймс скочив у тинь. Але це не він був тим, на якого незнакомий хотів поглянути обернувшись. Цей дав сигнал — острій удар середнім пальцем у долоню. У відповідь якась тварина прошила воздух одним несамовитим скоком. Впала на ступені між незнакомим а Джеймса мамою, наче вистрілив її хтось зі сидження авта. Була це собака. Бронзовий, начі каштан вівчар.

"Чиж не краса?" — Молодий чоловік не чекав на відповідь. Поки Джеймова мати очунялася від нагальности, з якого пес прискочив до неї — його пан вспів перепровадити пса через цілий ряд штучок. Він сказав слово, і пес присів на задні ноги, друге — і пес скочив вище панової голови.

"Ви його візьмете?" — сказав він голосом звиклим до цього, що його слухають. "Робін, ти останеш тут аж поки я верну"

Не говорячи більше одного

КУПУЮЧИ ФУТРО ТЕПЕР

Ви заощаджуєте грошей пізніше. Тепер незвичайно добра нагода дістати прегарне футро за дешеvu ціну. На складі тепер маємо готові,

є вълф інєггоде эжє

PERSIAN LAMB

MUSKRAT

HUDSON SEAL

SKUNK

і інші

в усіх величинах і в ріжній ціні

Усі футра зроблені зі шкірок найвищої якості. Наші футра є знані усюди як незвичайно-трєвалі та наймоднішого вигляду.

Саме тепер добра нагода купити футро, щоб носити на весну. Або можете замовити футро, яке зробимо Вам пізніше.

Вступіть ще сьогодні, перегляньте наш товар і переконайтеся самі, що у Михайла Туранського купується з довірям.

Michael Turansky

NEW YORK CITY 350 SEVENTH AVENUE

Between 29th and 30th Streets

16th floor

Lackawanna 4-0973

слова, молодий чоловік всів до авта. Світляна стяжка почала стручуватися, поки не зникла, наче рукавичка чарівника. Самітність і темрява залягли оп'ять над малою фармою; весняний вечір подавав скорійш на темну, зимову ніч.

"Джеймс!" кликала Шелінгова.

Джеймс вийшов зі своєї скритки у біде світло біля дверей. Його блакитні очі майже вискакували з голівки. Він глядів у гору, на маму — мати у діл на нього. Між ними собака повертала теплі брунатні очі з одного на друге. Мати і син мовчали. Не тому, що думки їх ворушилися надто повільно, але тому, що у обох вони були однакові.

"Таж це пес!" промовила врешті Джеймса мати поволи, начеб тяжко їй було повірити у його присутність.

"Чи він увесь час буде з нами?" допитувався хлопець.

"Аж до зими. — Це був молодий Гармон, з міста"

"Чи цей пес кусає" — питав хлопець з острахом.

"Ні, це ласкава собака" Шелінгова попрямувала з коновками і ліхтарню в сторону

стайні. "Сиди з ним тут поки я вернуся".

"Алеж він може втічи від мене!" противився хлопець.

"То заклич його. Він верне як його покликаеш. Його ім'я є цей птах червоний зі сходу по англійськи. Ти знаеш це слово"

Джеймс сів на порозі а пес простягнувся на ступені. Хлопець був у екстазі, що на неї зложилися радість і жак. Якщо він прагнув колинебудь собаки то всеж він ніколи не просив о неї. Джеймс був людиною, що приймає існуючий стан, як щось неминучого. Та тепер хлопець сидів заляканий. Не цього, що пес може його погризти, а того, що це прегарне сотворіння може злегковажити його. Цеж був багатий пес, гордий. Гармонси жили у великому та чудовому домі. Джеймс глядів ніяково на свої босі, завалені стопи, то повертав торжественний погляд у брунатні зіниці.

(Дальше буде.)

Найкращий вжиток з життя є тоді, коли посвятити його на щось, що тривати буде довше, як життя.

Тіліам Джеймс.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ

Пані Ю. Шустакевич, Дітройт. Дякуємо за цінні інформації в справі АЧХ. Можеб щось до Великоднього числа могли дістати від Вас?

Пані Білоус, Дітройт. Дякуємо за книжечки, а "Визначне жіноцтво України" є у нас. Видрукуємо і просимо не забувати!

Пані А. Кочан, Джодіет, Ілл. Щира дяка за листи та листівки. Радо вмістилиб допис Ваш про виставки, які уладжуєте.

Пані М. Хоптяк, Карнегі, Па. Ваші бажання щодо Н. Ж. є теж нашими: щоб служило воно для народного добра на славу українського жіноцтва Америки. Сердечна дяка за слова заохоти!

Пані Деревляна, Вайтстон, Л. Айл. Дякуємо щиро за пам'ять. Допис використовуємо.

Пані Олена Степаник, Клівленд. Наші завваги щодо присланого матеріалу вишлемо окремих листом. Щирий привіт.

До наших Шан. Дописувачок. Прохаємо терпеливості, коли допис не появилася негайно по присланні. Журнал мусить мати різнородний матеріал, щоб розходився та розвивався, тому не кожний допис можна містити зараз у найближчому числі. Також щоб допис була справлена і пішла до друку — прохаємо писати пером і тільки на одній сторінці паперу, лишаючи з боку вільне місце т. зв. "марджин".

* * *

З технічних причин дописи з відділів прислані до редакції після 15 кожного місяця — не можуть бути поміщені у найближчому числі Н. Ж.

Редакція звертається теж з проханням, щоб дописи були найкоротші, обіймаючи лиш це, що найважливіше для події чи діяльності. З воєнних причин недостає друкарського паперу, і з цим мусить числитися кожний, хто видає часопис.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 13 лютого ц. р. розпалася зі світом **Текля Курчинська** з дому Процько, родом зі села Покитич, повіт Городенка. Покійна, члениця 21 відділу СУА в Брукліні, Н. Й. За 48 літ свого трудящого життя виховала трое дітей находячи при цьому час на громадянську працю. Була доброю членицею СУА та любленою всіма хто її знав, за згідливу, добру вдачу. Оставила мужа Миколу, дочки Ольгу та Анну і сина Михайла, тепер у військовій службі за океаном.

Вічна пам'ять та легка земля Добрий Громадяниці!

RADIO AWARD

A radio award which was to have taken place at the Sixth Convention of S. U. A. will be made March 12, 1944. The postponement was made so all members of SUA can have the opportunity of the award. However, the slow returns from the branches since the convention made it impossible to clear the matter of the radio award sooner.

The following branches participated in distributing the award books for the Lafayette radio between April 1943 and February 1944:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 35, 36, 37, 38, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 52, 53, 54, 59.

The Chairman extends sincere thanks to all for taking part in this drive and wishes to mention that Branch 42, Whitestone, L. I., contributed their efforts with the sum of \$10.00, one of our smallest membership branches with a big heart to its organization.

This money shall pay off the balance of the printing of SUA Jubilee Books. The complete financial report is on file in SUA headquarters.

The sum of money received from the branches is \$107.70. Price paid for award books \$10, which leaves a cash balance of \$97.70.

The winner of the radio will be notified and will be expected to pay for express charges which should be gladly done in return for the handsome radio.

Annette L. Kmetz.

ВСЯЧИНА

Проступність серед нелітних в Америці зростає від початку війни, хоч у деяких стейтах змаліла, або держиться на такому самому поземі. У цих стейтах поборюють її на підставі вироблених плянів, після яких влада, церква, школа та родичі спільно працюють над тим, щоб викоренити лиха. В місті Нью Йорку, на Таймс Сквері, осередку нічного життя, урядую спеціальна залага жінок, та детективів, приділених поліцією, яка має обов'язок арештувати дівчат, та хлопців, замолодих на це, щоб там пробувати вечірною чи нічною порою. Першого вечера арештовано на Таймс Сквері звих двадцять дівчат, від 13 до 18 літ, при чому більшість з них, як виказали лікарські оглядини, заражена була половиною недугами. Кількадесят жінок і полісменів буде кожної днини приділених у місті лиш для цього, щоб шукати за нелітними по ресторанах, барах, кабаретах та готелях.

Усього мож набути у самоті, крім характеру.

Стендаль.

САВТ ФИЛАДЕЛФІЯ

Відділ 47 СУА

В неділю 12 грудня, відбулися річні збори відділ 47 СУА. На тих зборах було багато справ до полагодження, а до цього ще прийшов обіжник з Централі, в котрім повідомляють що з новим роком вийде часопис "Наше Життя". Така несподіванка всіх заінтересувала і сейчас рішили дати поміч і на разі 6 членок зложили передплату цілорічну, та рішили піти по коляді і дати часть на пресу.

Сегорічний обіжник новий, від нової Централі й новим духом з него повіяло Така щирість і просьба до членок піддає духа до ліпшої співпраці відділу із Централюю.

Опісля уряднички здали звіт цілорічний та діяльність, і приступлено до виборів нового уряду на рік 1944. До уряду ввійшли пані: Марія Горбова, голова; Кат. Бохна, заст.; Текля Шпак, с'екрет.; Юлія Виклич, заст.; Марія Федорко, кас'єрка; А. Лашок, заст.; А. Гнатишак, М. Бабій, П. Безгацька, контрол'орки; М. Матковська, І. Коморницька і Марія Радович, доглядачки хорих. А. Тищак господариня.

По виборах членки пішли на перекуску. Підчас сеї перекуски голова промовила до членок що при такій спільній гостині ми повинні дещо зложити на народні ціллі, от хочби на Вор Чест і членки охочо зложили 10 доларів.

Опісля відспівано многая літа новому урядови і закінчено молитвою і гимном СУА. Тут ще зазначу що за відділ 47 СУА мало відомо загалови, а однак втім відділі всі як ті мурашки працюють для добра відділу і народного, дають жертви на різні ціллі. За послідний рік 1943 відділ 47 зложив на різні установи 318.75 дол., на Червоний Хрест 65 дол., на Вор Чест 30 дол., і закуплено бонд на 100 дол.

Сего року є надія, що наше товариство поступить дальше.
Текля Шпак,
секретарка.

Дурак виглядає таксамо, як кожний інший чоловік так довго, поки не говорить.

Г. МекКіней.

Коли ти можеш дати свому синові тільки один дар — нехай це буде ентузіязм.

Брус Бартон.

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE - INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

ЛЮДСЬКИЙ УМ НЕ СТАРІЄТЬСЯ

(Продовження зі Сторони 6-ої)

де скорійш тому, що у неї п'ятдесят літ, а донька буде тямити довше тому, що вона двадцятьлітня: У цьому здібність обох жінок цілком не залежна від віку.

Ціле нещастя лежить у тому, що люди, починаючи завважувати признаки фізичної старости вважають, що вони теж до науки стають старими. І хоч сила і здібність їх мозку остає такасама, як була за молодих літ — люди дають їм нагоду нидіти, не вживаючи цього дару Божого на це, нащо він створений: до знання та творення нових духових вартостей у людині так довго, поки цей дух не відділиться від тіла.

Жінка, помітивши одної днини, що у неї коло очей морщини, а на підборідді нарастає верства товщу — нехай не падає на дусі та жаліє за цим, що і так неминуче в життю: фізична старість! Хай береться тоді до чогось нового, до активності в організації, нехай вчиться, читає ходить на збори, лекції, та достарчить своєму умови якнайбільше праці та заняття. Ця духовна активність засобить її життя у рух, додасть йому нових заінтересувань та ріжнотности, причому і тіло не буде мати часу старітися та товстити, а принайменше жінка не буде цим журитися та тратити охочу до, всего.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARket 1320

Обслуга в день і ночі

MICHAEL DARMOPRAY

Real Estate - Insurance

NOTARY PUBLIC

Telephone, MARket 3151

809 North Franklin Street
PHILADELPHIA, PA.

**MR. & MRS.
MIKE SYWULAK**
CAFE

Beer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS

301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.

REGent 8370